

SZERKESZTŐI IRODA:

Belkőzpontja 21. szám. (Postaépület) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Vidékire postán, vagy helyben házhoz hordva
Egész évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepeket követő napokon.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Belkőzpontja 38. szám.

HIRDETESI DIJAK

Egy cenziméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttéri cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Dreimal hoch!

Ugy mondják, hogy Magyarország: állam. Azt is mondják, hogy Magyarország: magyar állam. Ide benn két-kétünk fölött, a nemzetiségek mosolyogtak, a külföldön nem ismerik ebből a kedvtelésünk. Mi azonban tovább játszottunk a mi kis játékokunkat. Ha gróf Kállay célzatosan kezd beszélni, rongyosan és eladósodva, mint don Caesar de Bazan, megszavazunk 70 millió pótmittelt, beállunk népfőlkölöknek, gombostűkkel szurkáljuk tele Galiczia sikkait, s Erdély völgyeiben keressük a csatatejfeles lehetőségét, a visszavonulást utat, s a mérkőzés esélyeit. Játsszunk a tűzzel, játszzunk a pénzrel és játszzunk a — szavakkal. Adakozó kedvünkben vagyunk, mihelyt észreveszünk, hogy Bécsben szívesek lennének tolnunk valamiképp elfogadni. Akármint. Mindenképen nagy kegy, akár a pénzünket, akár a verünket, akár a lelkesedésünket kéri. A fódolg, hogy kérés, mert mi adjuk megdöglőtelanul, boldondjává, föntetel nélkül.

Olykor aztán nekünk is eszünkbe jut egy kis recompensatio után vágyakozni. Állam vagyunk — gondolja az egyetemi ifjúság, ilik tehát, hogy katonánk legyen; magyarok vagyunk — gondolja tovább az ifjúság, ilik tehát, hogy magyarul tessenünk tiszti vizsgát. Mindez oly természetesen látszik, mint az aprilisi rügyfakadás és olyan egyszerűnek, mint a kétszerkettő. A hazának katonára van szüksége — hát itt vagyunk! A hadseregnek tisztekre van szüksége — hát itt vagyunk! Végeztük az elemi iskolát, aközéptanodát, kész mernőkök vagyunk, tereptan, utaszat, husszlevény, lejtérés, távolsági meghatározás, viárkok és védelmi sáncek kiszámítása, hid építés, árokbetömés, emelkedési arány . . . mindez a fejünkben van. A ki háborúzni akar — fölhasználhat; a kigyózni akar nem nélkülözhet. Minél nagyobb egy hadsereg intellektuális ereje, annál megbízhatóbb; minél több a tiszt, annál nagyobb a rend, a biztonság, annál szigorubb a fegyelem és annál egysegebb a szervezet.

Az egyetemi ifjúság mindezt érzi, tudja s tömegesen óhajja magát előkészíteni. De nem mindenk tud németül. A tisztvizsgákon pedig nagyobb súlyt fektetnek a németnyelv tudására, mint a katonai ismeretekre. Mintha az ellenséget nyelvvel kellene megverni. Am, alaposan remélte az ifjúság, hogy azon áldozatok után, melyeket csak az imént hozott a parlament, Bécsben is

fogékonyak lesznek Magyarország egésszen jogos kívánsága iránt. Elment tehát b. Fejérváry honvédelmi miniszterhez, s kérte annak kieszközését, hogy a magyar ifjak a saját anyanyelvükön tehessenek tartalékos tiszti vizsgát.

B. Fejérváry e kérést annyira kivihetetlennek találta, hogy saját szavai szerint, azt még előterjeszteni sem meri.

Félti a hadsereg egységét; fél, hogy a soknyelvűség zavart idéz elő;

a német nyelvet a hadsereg összetartozásági kapcsának tekinti.

Igy argumentált a magyar nyelv ellen Magyarország honvédelmi minisztere.

Az okoskodás tarthatatlan. A hadsereg egységét föntartja az egységes vezénylet és vezérlet, a közös szellem, az egyöntetű iskolázás, a hierarchikus szerkezet, az uniformis ruházatban és modorban, az elzárkózottság a polgári hivatásoktól, a kaszárnya légköre és a fegyelem. Mind ehez a nyelvnek semmi köze. És ha volna is — nem a hadsereg hivatalos nyelvét óhajtották az egyetemi ifjak megváltoztatni, hanem csak engedélyt akartak nyerni, hogy a tartalékos tiszti vizsgát magyarul is leteassék. A hadsereg hivatalos nyelve, vezényszava és összes érintkezése ezért még megmaradhatna németnek. Nem azt kérték a mire isten ember és világ előtt igaz jugunk van, hogy állítsassék fel az önálló magyar hadsereg; nem azt, hogy a magyar csapatok nyelve magyar legyen; hanem csak egy morzsát a terített asztal lesópórt abroszáról, a jóindulatnak egy porszemét, a méltányosságnak halovány látszatát . . . engedjék meg azt az állapotot, hogy a magyar ifjú katonai tudománya ne legyen grammatikai ismeretekhez kötve, engedjék meg, hogy a magyar ifjú még akkor is tessen jó szolgálatot a hazának, ha nem beszéli szabatosan a német nyelvet, engedjék meg, hogy a magyar ifjú tudományos kiképzésének ne legyen conditio sine qua nonja a német szó.

Ez volt a kérés tárgya és nem az, a miről a honvédelmi miniszter ur beszélt, midőn a hadsereg nyelvét tolja előtérbe. És ezt a kérést a mi miniszterünk még csak támogatni sem meri. Fél a sok nyelvűségtől. Emlegeti a cseheket, románokat, szerbeket. Jó hogy a cigányokat nem emlegeti. A miniszter ur arról nem veszen tudomást, hogy e területen van egy osztrák állam — német nyelvvel és egy magyar állam — magyar nyelvvel. Hiszen az a dualizmus csak jelent talán annyit, mint egy generalis zöld toll. De hát a miniszter fél a soknyelvűség zavaraitól. Am ki akar soknyelvűséget? Miért kell ezt is új divatu retorikai figurákba csavargatni? A magyar és német nyelv a két államfél hivatalos nyelve. S ha a honvédségnél nem idézett zavarokat elő a horvát nyelv külön használat, szeretnők magyarizátat hallani, hogy a magyar nyelvű vizsga miféle zavarokat tudna támasztani? Meglehet tanulni magyarul jogot, technikát, orvosi tudományokat, bölcsészetet, csillagászatot, és sok minden egyebet. Csak a hadnagyrak tudománya olyan mélységes, hogy azt magyar nyelven elérni nem lehet. Ki hiszi ezt el b. Fejérvárinak?

Hanem azért mi mégis állam vagyunk! Hogy pedig annál jobb kedvvel viseljük a nagyhatalmi állás terheit, tehát magyar állam vagyunk! E magyar államban a tisztvizsgát magyarul letenni nem lehet és nem szabad. Maga a honvédelmi miniszter kívánja így.

Dreimal hoch!

Z.

Politikai hírek.

Valasztási mozgalom a fővárosban. A budapest-bélvárosi függetlenségi és 48-as párt Irányi Daniel előktele alatt szombaton este értekezletet tartott a függetlenségi és 48-as pártok helyiségében. Az elők megnyitván az értekezletet, rölemlitette, hogy a múlt ülése nem jötték tisztába a jelölt személyére nézve. Célzatosan látja egy bizottság kiküldését, melynek feladata lenne alkalmas jelöltet keresni. Az értekezlet ez indítvány elfogadása után megvalasztotta a bizottságra Halász Gézát, Partos Bélát, Komjáthy Bélát, Kovács Józsefet és Eöry Lászlót.

Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt szombati értekezletén elhatározta, hogy az 52 és fél millió rendkívüli hadi hitel Magyarországra eső részének fedezéséről szóló törvényjavaslatot nem fogadja el, mivel azt a delegáció szavazta meg. A párt nevében felszólaló Helfy azonban kifogja jelenteni, hogy háboru esetére a párt kész mindent megszavazni a haza védelmére.

Bosznia-Hercegovina polgári adatlusa. A boszniai hivatalos lap tegnap számban közli Kutschera Hugó báró követtségi tanácsosnak és az occupált tartományok eddigi közigazgatási igazgatójának, a boszniai országos kormány polgári adatlusává való kinevezését. Kutschera báró mellett a közigazgatás teendőket tovább is vezetni fogja.

volna, mondván: „Ezek az én szerelmes fiaim, a kikben én meg nem csalakoztam”, dezza száma önti nyakukba a havat, csurgó esővel vegyest s az első népfőlkölő bakancsok, melyek szerencsések valának honatyi lábakon termelni tyuskszemet, mindjárt a legelső masirozásnál szomorúan tapasztalhattak, hogy sar és eső nem distinguál, kinek a lábát rejti a bakancs-sírhalm: az Ábrányi Kornél-t vagy a — Peczek Demeter-t. Forró meleg honszerelmek kell lennie valóban, mely még most sem fagy jégcsappá s egy napból hét egész órát szentel a hazának, s míg meleg szobájában a klubnak kedve szerint kergethetnek a pagátot, Rakos hóborította mezején veri czombjukat kard, azaz hogy pangánét.

Apponyiéknak már könnyebben meg meghalni a hazáért, mert lóháton cselekedhetik s így az egész katonasági alig egyéb nekik, mint ha a sportnak egy újabb nemét hozták volna divatba. De végre is a katonakatoná, akár lovas, akár gyalogos, s honatyaiknak most bőséges alkalmuk lesz megtanulni egy dolgot, mely a t. házban sehogyse ment a fejükbe: s ez a fegyelem. A mi nem sikerült Péchy Tamás melankolikus hangú csemetéjének, sikerült káplár úr Kovács egy rikkantásának s a derék honatyák, kik mindig sóhajtoztak a Rakos mezeje után, hol messzebb hallatszanék szavuk, most im ott vannak, masirozván hol előre hol hátra, de hajl legfőképpen csak befelé beszélhetnek. Káplár úr Kovács nem tesz különbséget kormányparti, szélsőbali, mérsékelt és

Köztisztviselők és a népfőlkölés. A népfőlkölési törvény egyik szakasza értelmében azok a népfőlkölésre kötelezettek, kik a közszolgálat teljesítésére vagy annak érdekében nélkülözhetetlenek, a népfőlkölési szolgálat alól fölmenthetők és az ilyen egyének ideiglenes fölmentését a király által jóváhagyott s az összes törvényhatóságoknak közelebb megküldött utasítás értelmében az illető szakminiszter véleményezése alapján a honvédelmi miniszter rendeli el. A belügyminiszter most a végből, hogy a közszolgálat teljesítésére vagy annak érdekében nélkülözhetetlen törvényhatósági és községi tisztviselőknek a népfőlkölési szolgálat alól f. évre szóló fölmentést kieszközölhesse, körrendeletileg felhívta az összes törvényhatóságokat, hogy a népfőlkölés kötelezettségében álló ama központi és járási tisztviselőkről, továbbá rendezett tanácsu városi és községi községekről, kiknek az általuk jelenleg elfoglalt polgári állomásukon való megtartását közszolgálati tekintetből elkerülhetetlenül szükségesnek tartják — lelkiismeretes pontossággal kimutatást készítsenek s azt az alapsán aláírásával ellátva, hozzá f. évi április 5-ig multhatatlanul fölterjesszék.

Az őszinte szóra.

Gy.-Szt.-Király, márcz. 16. 1887.

Kedves barátom Miklós! Az „őszinte szó” főleg a politikában — azt mondják — nem mindig „okos szó”, tapasztalhattad te is ennek gyakori igazságát és következményeit. Tartsd tehát a „hátadat”, ha csakugyan kedved telik benne, hogy azoktól is kikip, kik igazán szeretnek és becsülnek.

Méltányos kiegyezést óhajtanál Erdélyben a magyar pártok között a képviselői választásokra, a megyenkénti pártvezetők kialkuvása által, s a főispánok közvetítése mellett, főként azért, hogy a közeledő háboru minket magyarokat két táborra szakadva ne találjon; s a nemzetiségekkel szemben, a magyar állameszmének tisztelete megismosodhassék.

Eltekintve attól, hogy a háboru kísértésével is már felhagytak; s ettől ezutal a mint látszik, nincs is miért tartanunk; mintán a terheik alatt roskadozó népek alkotmányos képviselete, leborultán megszavazván azon iszonyu milliókat, melyeket emeszküségleti jogcím nélkül, talán nem is lehetett volna oly könnyen az ország vállaira rakni; de a melyeket háboru nélkül is gondjuk lesz a kormányoknak elkölteni; tehát ezen indok is eleveészvén, nem teszem fel rólad, miszerint a jelenlegi szabadelvű pártnak vezetői és általában a tényezők befolyásosabb tagjaival, egy ilyen méltányos kiegyezésnek megvalósíthatásában, szilárd hited is lehessen, vagy azt kivihetőnek is tartad.

Hiszen a mythologia, az óskor népeinek, a sokféle istenekhez való vakragaszkodása és imádása által bizonyítja azt, hogy valamint az emberekkel hosszú századokon át, az akkori befolyásolás módjai szerint el lehetett hitetni, hogy rosznak, jónak, háborunak, békének, essőnek, szépségnek, dicsőségnek vannak külön-külön Istenei, kiknek hatalmuk végtetszerűen hatott az akkori emberekre és cselekményeikre — miért ne lenne — per analogiam — a mai időkben is, mai viszonyok és befolyások mellett, az emberek egy részének is vakhíttők; hogy a Tisza párturalma, az egyedüli nagyság, s hogy ez az ország csak általa lehet boldog és kielégített.

Hiszen ez a fatalismus a Tisza imádásában, kitől a segedelem, és kegyelem morzsáit remélik, mint a manahullást, a mai kornak mythológiája és sokkal erősebb dogma, hogysem bilincsekbe vert jobb meggyőződéseket, és tisztább hitöket — eme vakhittel el-lentében álló — általános és országos közérdekekben feledni tudhatnak is.

Hogyan képeled? már most, hogy az a párt, mely mindig a választók közérzetét ítélte arcul, s a polgári joggyakorlásának skandalumait szervezte, mely tüzzel-vassal, irtó háborukat folytatott országosan és megyenként, békés választásokat a választás napján tömlőczre hurczoltatott, ha egyébként többségét biztosítani nem volt kilátás és lövetni is azokra nem átalotta; hogyan képeled? hogy az a párt megfogja most tagadni ezen dogmáját, mely őt éltette és szelid, igazságos indulattal a választók közérzetének megfelelő méltányos kiegyezést fogadjon el? Any-nyi volna ez, mint lemondani arról az alapról, a melyen eddig állottak, s tal-puk alól elveszíteni a korteskedés protekcionális talaját.

Remélheted-e, felteheted-e a kormánnyról, hogy párturalmával megméte-lyezett erkölcsi erejét a választók-nak, undok szerepét, a hatóságok korteskedésének részrehajlatlan tiszteletét az általa hozott választási törvényeknek, a valódi és őszinte alkotmányosság utjára terelhesse s a nemzeti test betegségét meggyógyítani, birjon elég lelkierevé?

Megvallom hogy a politikában is, mint a magán életben, olyan ellenfél-lel, kinek eljárásai súlyos beszámítás alá jöttek, s kinek erkölcsi reputációja annyiszor megtámadva lett — testületileg vagyis országosan pártolni, anynyinak tartanám — mint minden eddig

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA.

1887. márczius 21.

Gerő Linának.

A gyöngyház, ha tenger mélyre szállva keres indul fényes gyöngyöket, Jól tudja, hogy e fényes drágaságok Nem érte örök ékességek.

Mélyben a kincset meknak kereste Más lel gyönyört a csillagokból, Későné meg ha jutalomra lelve Nehéz munkája megfizette van.

Gyöngyöt keres örökké a mélybe is, Az ember színek drága gyöngyeit; Keresnek mind de csak kevés vigyázza A vést, melyet az élet árja nyit. Legtöbbször elvész a mély forgatagban, S ha elismal az élet tengere:

Nem tudja senki, hogy mélyén halott van Kinek haj: . . . gyászos a története.

A kisbél rész, mely elkerülni tudta A lesekölő, rút örvényeket, Gyöngyöt keres a szívek rejtekében: Résztéve, édes, szent költészetet. Magának vissza mit se tart belőle A kincset nekünk adja mind oda, Mi eltagadjuk, kértünk ujra tőle És megfizetni nem tudjuk soha.

E kisbél részhez tartozol Te is már, Mivel fesszünk, hogyha nem lehet? Babér kevés, kevés a taps, az Eljen, Egyetlen ár van: — az emlékezet. Királyi ár ez! Oh, sok földi nagyság, Márványba véste muló érdemét, S késő utódok hasztalan kutaják A síma földön búszke sírhelyét. . .

Erősebb minden márványnál az emlék, S mi néked adjuk e királyi árt, Legyen Tied! — Az éi csupán örökké Ki érdemesét totta rá magát. Legyen Tied! Köszöntlek tisztelettel, Te meg kutasd az ember szíveket. Kutasd tovább, s onnan művészetteddel Hozd fel nekünk a drága gyöngyöket. Kolozsvár, 1887. márcz. 19.

Abonyi Árpád.

A hétről.

Budapest márcz. 19.

Nem tudom, mi öröme telhetik abban Szentgyörgyi Weisz urnak, hogy mikor mikor egyszer megízleltette velünk a tavasz lehelletét, hozzá szoktatta fülünket a „tessék ibolya”-hoz, visszarát oda, hol a bundás decembernek kellett volna kezdődni, de a hol bezzeg az nem kezdődött. Mert ő az oka ennek a nagy országos feltorlódásnak. Ő jósol nekünk hétről-hétre esőt, szárazságot, szelet, havat, s a mit jósol, az be is teljesedik, midől világos, hogy Szentgyörgyi Weisz ur titkos nekusban van az égiekkel.

Persze most szeretnék belátni országos időjósunk kártyájába. Hogy vajjon mit kever, nem is a jövő hétre, hanem holnapra. Ki tudja, hogy mire ez a „nagy hófúvás” közt irt tározaccikkely napvilágot lát, nem ugyane szerencsében részesülnek-e olvasóim is, újra meglátván a most föllegek mögött bujdosó napot? . . . Tegnap rövid tavaszi kabát, ma mázsás bunda, holnap ismét rövid kabát (ibolyabokréttával) és mindenesetre — nátha. Ez a helyzet szignaturája kint, a szent, a szabad természetben.

A szívem csak úgy sajog a fájdalomtól, ha azokra a derék honatyákra gondolok, kik hogy beugraszassák a népfőlkölés honvédelembe hazám ifjait és öregjeit, első bujtak mondurba. Mintha csak próbára akarná tenni lelkesedésük őszinteségét a malicziózus természet, egyet fordított köpenyegén, s a helyett, hogy rájuk mosolygott

*) Múlt számunkra elkészve voltuk. Szerk.

(Folyt. köv.)

H I R D E T É S E K.

Egy jó menetű fűszer- és vegyes-kereskedés azonnal eladó.

Bővebb felvilágosítás e lap kiadó-hivatalában szerezhető.

185. (1-3)

**Egy akademiát végzett tanuló
privát vagy közhelyre
tanítói állást keres.**

Megkeresések kéretnek német nyelven
Dienesch Károly ezimmet Várhelyre kü-
deni, u. p. Besztercze.

183. (1-2)

Egy jó bizonyítványokkal ellátott

okleveles gépész
állást keres,

gőzmalom, szeszgyár vagy pedig
cséplési idényre.

Bővebbet Bethlen-utca 5. szám alatt,
Kolozsavartt.

154. (1-1)

„GAZDÁK és IPAROSOK“

általános hitelszövetkezetének

KOLOZSVÁRI ÜGYVIVŐSÉGE

munkáját megkezdette.

Hivatalos helyisége: Főtéren (br. Radáck-háza, 31. sz. a)
van berendezve.

Törlesztések, részvényjegyzések stb. ott eszközölhetők
Kedden és Szombaton d. e. a pénztárnoknál.

Bővebb felvilágosításokkal szolgál
158. (4-5) az ügyvivőség.

Sz. 245-887.
kik.

179. (1-1)

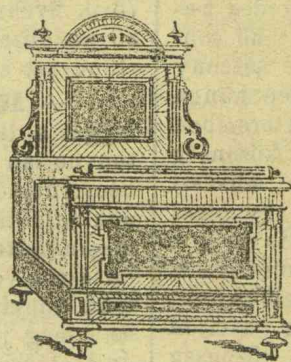
Árverezési hirdetmény.

Alóírt kir. bir. kiküldött ezen el köhírré t-szi, miszerint a m.
vásárhelyi kir. törvényszéknek 1886. évi 1807. számú végrehajtást el-
rendelő és a felvinczi kir. bíróságnak 1886. évi 1897. sz. kiküldött végzés-
folytán m.-vásárhelyi Birch Adolf végrehajtató részére sz.-kocsárdi Ró-
mer József végrehajtást sz.-nvdő ellen 80 frt o. é. tőke s járulékaik iránt
kielégítés képpen bíróság le és felül foglalt és 600 frtra becsült ingósá-
gokra a felvinczi kir. bíróságnak 1887. évi 101. számú végzésével 80 frt

tők., ennek 1885. év május hó 30. ik napjától járó 6% kamatai, s ed-
dig összesen 19 frt 35 krban megállapított költségek iránt a további ki-
elégítési végrehajtást elrendeltetvén. Ennek folytán az 1881. LX. t.-cikk
102. § a értelmében ügy. Blumfeldt József végrehajtató képviselő írás-
beli jelentkezése a 101. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végre-
hajtató, foglaltatók s f. lülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is ár-
verési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t.-cz. 103. §-ára, az ár-
verésnek Sz.-Kocsárd községében végrehajtást sz.-nvdő lakásán leendő
megtartására határozta 1887. évi március hó 26-ik napjának délelőtti 10
órája kintzók, a mikor a bíróság le és felül foglalt 6 darab jármás ökr
a legtöbbet igérőnek, az idézett t.-cikk 108. §-ában ezéllított feltételek

mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adni
Egyszersmíni felhívának mindazok, kik az árvereztetni rendelt ingó-
ságot vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tan-
nak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott t.-cikk 111.
és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alóírtkiküldött végrehaj-
nál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, kü-
ben a későbbben beadott igények a t. rvényes eljárást akadályozni nem fog-
nak.

Kolozsavartt, 1887. március hó 12-én.

VÁLYA ANTAL,
kir. bir. kiküldött.

DUCHONY JÁNOS

első és legnagyobb

b u t o r r a k t á r a

Kolozsavartt, bel-monosto utca Redout épület 26. sz.

Ajánlja a n. é. közönségnek a legújabb divat szerint és a legmagasabb igényeknek megfelelően
a legizlésebb KÁRPITOS munkával valamint mindenféle nagyságu arany díofakeretű

toilette-, fali- és álló-tűkrökkel

látott újonnan dusan berendezett raktárát, mely minden tekintetben a fővárosok legnagyobb butorraktáraikkal is bármikor versenyt ál-
lat és feleslegessé teszi, hogy a n. é. közönség igényeit Budapesten avagy Bécsben tötemes költség mellett elégítse ki, köztudomású lévén,
hogy ugy izlés, mint esinoság és tartósság valamint olcsóságra nézve, a nála készült munka mindig győztes versenyt állott. Bátorkodik
továbbá egyuttal a n. é. közönség becses figyelmét a saját gyártmányu valamint a

magyar hazai ipar fejlesztése és támogatása czéljából legalkalmasabb tutorokra
nemkülönben a minden fatájú bel- és külföldi szőnyegek, ágy- és asztaltakarókra is felhívni.

Teljes kelengye kiállítások igen kedevő feltételek mellett vállaltattnak el.

Ócska butorok a mai divat szerint legizlésebben, gyorsan és pontosan átalakitattnak nemkülönben elvállaltattnak minden
női himzés munkák a legizlésebb montirozás végett igen jutányos árak mellett.

A n. é. közönségnek eddig tanusított pártfogását és támogatását továbbra is kérve maradok
19. (45-*)

tisztelettel
DUCHONY JÁNOS.

UJ KÁVÉHÁZ KOLOZSVÁRTT.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy folyó évi március hó 12-én, Csü-
törtökön újonnan berendezett kávéházamat megnyitottam

„Budapest-Kávéház“
czim alatt

bel-monostor- és Mátyás-király-utczák saroképület alatt,
a Nsgos Donogány G.-né urnó házában.

154. (5-6)

Üzletem a kor igényeinek teljesen megfelelőleg van berendezve, tekeasztalaim ez ideig a legjobbnak bizonyult

amerikai mandanellel

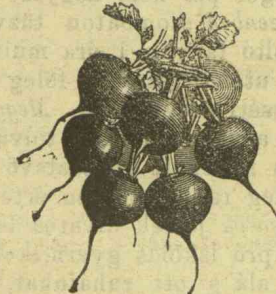
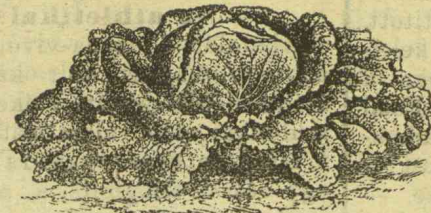
vannak ellátva, érez tivolival; ugyszintén gondoskodva van politikai, szépirodalmi és éleztlapokról is.

Kávéházi italaim a legjobb forrásokból vannak rendelve és azokra kiváló gond lesz fordítva, úgy mér-
sékelt árról, mint pontos kiszolgálásról.

Mivel e szakmában gazdag tapasztalataim folytán még ez ideig minden vállalatom meleg pártfogásban részesült,
reményem és esedezem ezuttal is a n. é. közönség becses pártfogásáért. Kiváló tisztelettel

GRÜN ADOLF.

Lapok másodkézből félárban kaphatók.

Legjobb minőségű

vetemény-, virág- és gazdasági magvak

kaphatók

TAUFFER FERENCZ utódánál,

Kolozsavartt, belközép-utca 6-ik szám.

133. (12-60)